

ЛЕБІДЬ Максим Максимович (24. 11. 1899, с. Келеберда, нині Кременчуц. р-ну Полтав. обл. — 1937) — поет. Закін. Кобеляц. чол. гімназію (нині Полтав. обл., 1917), у якій долучився до нелегал. гуртка укр. юнацтва. 1917 переїхав до Києва, після невдалої спроби вступити в Укр. школу військ. старшин працював у

видавництві «Криниця». Очолив 1923 укр. театр у Полтаві. Секр. полтав. філії літ. об'єдн. «Плуг». У Катеринославі (нині Дніпропетровськ) працював у б-ках і театрах, організував спілку селян. письменників «Плуг». Від 1928 — директор Будинку літераторів у Харкові; у видавництві «Мистецтво» (1930-і рр.). Учасник фатал. зустрічі укр. письменників з Й. Сталіним у Москві (1929). Дебютував 1923 у г. «Селянська правда». Друкував вірші у ж. «Червоний шлях», «Всесвіт», «Плужанин». 23 червня 1934 заарешт. у Харкові, 22 грудня 1934 у справі УВО за участь у контр-рев. діяльності засудж. до ув'язнення у виправно-труд. таборі на 5 р., заслання відбував у м. Чиб'ю (РФ). 23 листопада 1937 заарешт. удруге, 16 грудня 1937 в ув'язненні засудж. до розстрілу. Реабіліт.

Рекомендована література

1. Смолич Ю. Розповідь про неспокій. К., 1968. Ч. 1;
2. Минко В. Червоний Парнас. К., 1972;
3. Чабан М. «Мене з ним розлучила куля...» // КіЖ. 1990, 15 лип.

М. П. Чабан

Бібліографічний опис:

Лебідь Максим Максимович / М. П. Чабан // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53615>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).